

Ritmet

i la fada Violí

Paqui Pellicer | Victòria Ferrando

NARRACIÓ: VICTÒRIA FERRANDO PALOP
IL·LUSTRACIONS: PAQUI PELLICER SOLER

Primera edició, 2019

Autora: Victoria Ferrando

Il·lustradora: Paqui Pellicer

Edita: Educàlia Editorial

Impreix: Grupo Digital 82, S. L.

ISBN: 978-84-17734-80-0

Dipòsit legal: V-1811-2019

Printed in Spain / Imprès a Espanya.

Tots els drets reservats. No està permesa la reimpressió de cap part d'aquest llibre, ni d'imatges ni de text, ni tampoc la seva reproducció, ni utilització, en qualsevol forma o per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic o d'una altra manera, tant coneguda com els que puguin inventar-se, incloent el fotocopiats o enregistrament, ni està permès emmagatzemar-lo en un sistema d'informació i recuperació, sense el permís anticipat i per escrit de l'editor.

Alguna de les imatges que inclou aquest llibre són reproduccions que s'han realitzat acollint-se al dret de cita que apareix en l'article 32 de la Llei 22/1987, d'11 de novembre, de la Propietat intel·lectual. Educàlia Editorial agraeix a totes les institucions, tant públiques com privades, citades en aquestes pàgines, la seva col·laboració i demana disculpes per la possible omisió involuntària d'algunes d'elles.

Educàlia Editorial

Avda. de las Jacarandas 2 loft 327 46100 Burjassot-València

Tel. 960 624 309 - 963 768 542 - 610 900 111

Email: educaliaeditorial@e-ducalia.com

www.e-ducalia.com

Ritmet

i la fada Violí

NARRACIÓ: VICTÒRIA FERRANDO PALOP
IL·LUSTRACIONS: PAQUI PELLICER SOLER

1. En un temps molt llunyà, tant, que ni els vellets més vellets ho recorden, vivia al sud de la Lluna un ésser molt especial que es deia Ritmet.

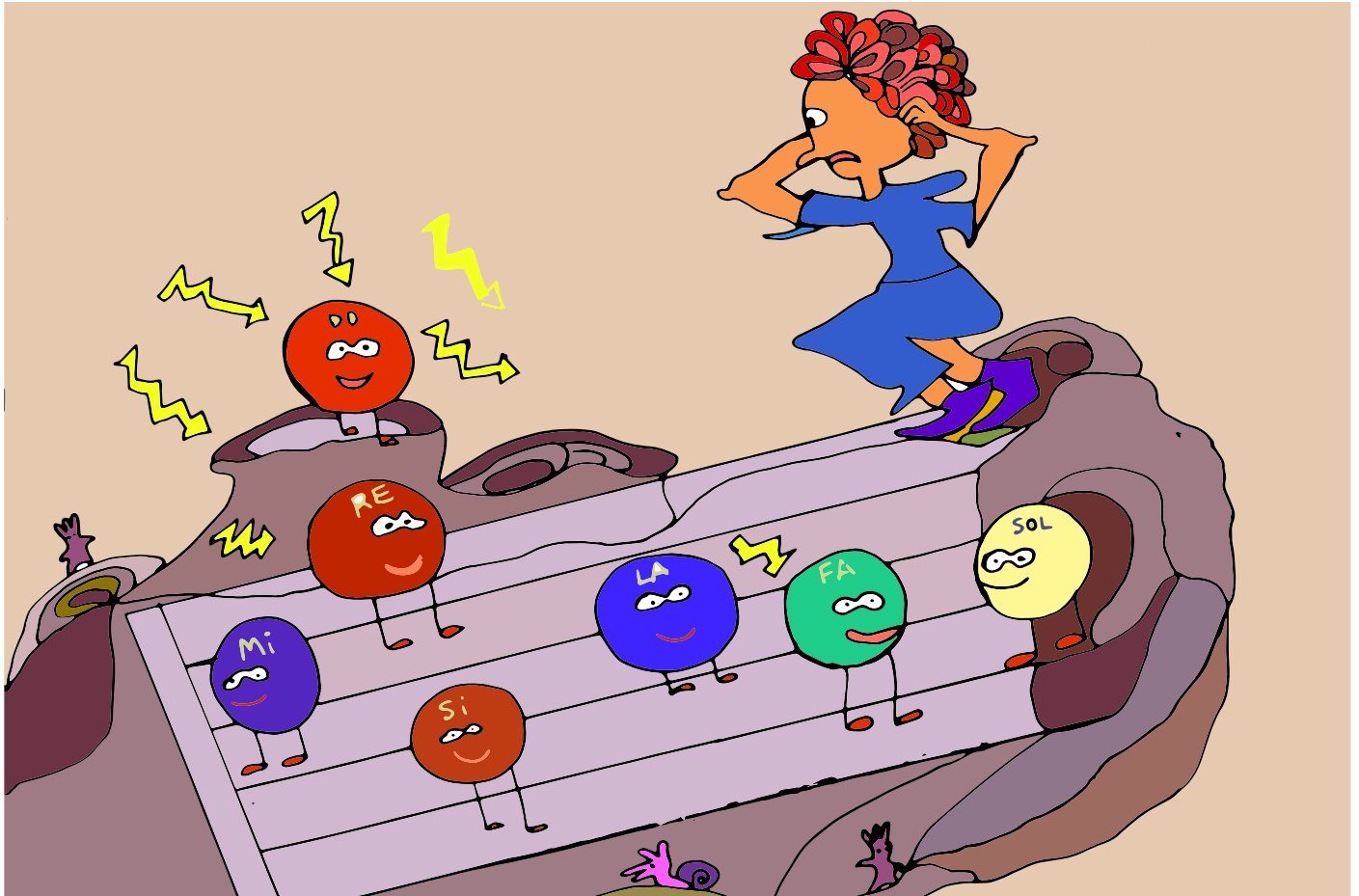
Li deien Ritmet perquè sempre feia sorollets amb tot allò que es trobava, que si pedretes, que si closques d'animals galàctics... qualsevol element era bo per a fer-se sentir.

2. Un dia, passejant, com de costum, entre els cràters de la Lluna, va trobar cinc línies negres sobre les que ballaven uns éssers desconeguts per a ell: set notes que sonaven a la vegada, sense cap combinació de sons.

Ritmet es va tapar les orelles perquè no podia suportar aquell desori.

* Cançó: *Set notes sonant a la vegada.*

3. Ritmet no volia aquells éssers molestant per la superfície de la Lluna, així que va decidir segrestar-les i amagar-les al fons d'un cràter.

Les notes eixiren del pentagrama i anaven pujant amb enganys a la nau de Ritmet.

Ritmet els digué que farien una excursió amb la nau al sud de la Lluna.